

สัมผัสนกับการเป็นตัวของตัวเองของทุกพลังโดยใช้พลังในการไตร่ตรองของลูก

วันนี้บัพตาดามีความยินดีเป็นอย่างมากที่ได้เห็นลูก ๆ ของท่านที่จากหายไปนานและเวลานี้ได้พบจากวงจรที่แล้ว เช่นที่พ่อจดจำลูก ๆ ทุกคนด้วยความรักอย่างลึกซึ้ง ในทำนองเดียวกันลูกทั้งหมดก็ยังคงอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่ออย่างสม่ำเสมอทั้งวันและคืนและในการทำตามหนทางที่สูงส่งของท่านอย่างสม่ำเสมอ เมื่อได้เห็นความรักของลูกทุกคนและวิธีที่ลูกทุกคนไม่ว่างเว้นในการทำงานรับใช้ด้วยความรักในหัวใจของลูกเป็นอย่างมาก บัพตาดาให้การขอบคุณเป็นพิเศษแก่ลูกทุกคน เมื่อเห็นการสละละทิ้งที่อยู่เบื้องหลังโซ่ของลูก ๆ บัพตาดาแสดงความยินดีกับลูกอย่างสม่ำเสมอสำหรับการสละละทิ้งของลูก บัพตาดามีความยินดีที่ได้เห็นลูก ๆ ทั้งหมดเป็นหนึ่งเดียวกันในความคิดเดียวของการที่จะเปิดเผยพ่อและของการทำให้ตนเองสมบูรณ์เพียบพร้อม โดยการรักษาสานึกของลูกไว้อย่างสม่ำเสมอถึงความแตกต่างระหว่างสิ่งที่ลูกเคยเป็นและสิ่งที่ลูกได้กลายเป็น ลูกทั้งหมดจะมีความซาบซึ้งของพระเจ้าได้อย่างสม่ำเสมอ เมื่อบัพตาดาเห็นสิ่งนี้ ท่านพูดด้วยความซาบซึ้งทางจิตเป็นอย่างยิ่งด้วยเช่นกันว่า “ว่า ลูก ๆ ของยุคบรรจบกัน วา! ลูกมีความมหัศจรรย์เพียงใด! ลูกทั้งหมดมีโชคอย่างมากที่แม้กระทั่งในปัจจุบันนี้ในชาติเกิดสุดท้ายของลูก ผู้คนได้มีการวาดภาพโซ่ของลูก - ด้วยติลลิกของการยกย่องบนหน้าผากของพวกเขา ด้วยเพลงบนริมฝีปากของพวกเขา ด้วยภาพที่พวกเขาได้วาดด้วยมือของพวกเขา และด้วยความรักในสายตาของพวกเขา แม้กระทั่งเวลานี้พวกเขาก็กำลังรอคอยช่วงเวลาที่เป็นสิริมงคลที่เมื่อไรลูกดวงวิญญาณที่สูงส่งจะกลับมาหาพวกเขาอีกครั้ง พวกเขาหมดหวังที่จะปลุกเรียกลูก ในทำนองเดียวกันลูกดวงวิญญาณมีโชคเป็นอย่างมากที่พ่อเองได้ร้องเพลงยกย่องสรรเสริญโซ่ของลูก แม้กระทั่งบักกิตสุดท้ายยังกราบไหว้บูชาเท้าของลูก พวกเขาเพียงแค่ขอลูกให้ที่พักพิงแก่พวกเขา! ลูกเป็นดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่เช่นนั้น เหตุนี้เองบัพตาดาจึงมีความยินดีเป็นอย่างมากที่ได้เห็นลูก ดังนั้นคงอยู่อย่างตระหนักถึงภาพของรูปที่สูงส่งของลูกและโซ่ที่สูงส่งของลูกอย่างสม่ำเสมอ อะไรจะเกิดขึ้นจากการทำสิ่งนี้? ด้วยสำนึกที่มีพลังของลูกและภาพของความสมบูรณ์พร้อมของลูก บุคลิกลักษณะของลูกก็จะคงอยู่อย่างสูงส่งอย่างสม่ำเสมอด้วยเช่นกัน มีคำกล่าวว่าภาพของลูก (ใบหน้าของลูก) เป็นเช่นไร บุคลิกลักษณะของลูกก็จะเป็นเช่นนั้น, สำนึกของลูกเป็นเช่นไร สภาพของลูกก็จะเป็นเช่นนั้น เมื่อลูกรักษาสำนึกที่มีพลังนี้ไว้อย่างสม่ำเสมอ สภาพของลูกจะอยู่อย่างมีพลังอย่างสม่ำเสมอโดยอัตโนมัติ

ให้ภาพของความสมบูรณ์พร้อมของลูกซึ่งหลอมรวมทุกคุณธรรมและทุกพลังของลูกนำมาไว้เบื้องหน้าของลูกอย่างสม่ำเสมอ โดยการนำภาพเช่นนั้นมาไว้เบื้องหน้าของลูก บุคลิกลักษณะของลูกจะกลับมาสูงส่งโดยอัตโนมัติ ลูกไม่จำเป็นต้องทำงานหนักด้วยความลำบากตรากตรำ ลูกต้องลำบากตรากตรำเมื่อลูกขาดพลังในการไตร่ตรอง ตลอดทั้งวันเฝ้าแต่ไตร่ตรองสิ่งนี้ เก็บภาพที่สูงส่งของลูกไว้เบื้องหน้าของลูกอย่างสม่ำเสมอ และด้วยพลังในการไตร่ตรองความลำบากตรากตรำของลูกจะสิ้นสุดลง ลูกเคยได้ยินความความรู้อะไรมากมาย ลูกพูดเป็นอย่างมากด้วยเช่นกัน แล้วทำไมลูกจึงสัมผัสว่าตนเองมีความอ่อนแอในขณะที่ลูกเคลื่อนไหว? ทำไมลูกจึงสัมผัสว่าทุกสิ่งเป็นงานหนัก? ทำไมลูกจึงคิดว่าบางสิ่งเป็นสิ่งที่ยาก? สิ่งนี้เป็นเพราะลูกไม่ได้ไตร่ตรองหลังจากที่ได้ยิน เช่นที่เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับร่างกายของลูกที่จะต้องมีความพลังในการย่อยหลังรับประทานอาหาร พลังในการไตร่ตรองก็เป็นสิ่งที่จำเป็นที่จะทำให้ลูกดวงวิญญาณมีพลัง โดยการใช้อยู่พลังในการไตร่ตรองของลูก ไตร่ตรองความรู้ที่ลูกได้รับจากพ่อก็จะกลายเป็นประสบการณ์ของตัวเอง ด้วยพลังในการย่อย อาหารในรูปของเลือดจะกลายเป็นรูปของพลังกำลังสำหรับร่างกาย; พลังงานของอาหารจะกลายเป็นความแข็งแรงหรือพลังกำลังสำหรับร่างกาย; อาหารไม่ได้อยู่แยกจากร่างกาย ในทำนองเดียวกันเมื่อลูกไตร่ตรองทุกจุดของความรู้ ความรู้นั้นจะกลายเป็นพลังกำลังของลูกเอง ยกตัวอย่างเช่นจุดแรกของดวงวิญญาณคือ “ฉันดวงวิญญาณนี้ ฉันเป็นนาย” หลังจากที่ได้ยินสิ่งนี้และได้มีการไตร่ตรองสิ่งนี้ลูกจะกลายเป็นตัวของสิ่งนี้ สำนึกนี้ทำให้ลูกมีพลัง “ฉันเป็นนาย” ประสบการณ์นี้ทำให้ลูกมีพลัง แล้วลูกจะกลายเป็นสิ่งนั้นได้อย่างไร? บนพื้นฐานของพลังในการไตร่ตรองของลูก ดังนั้นจุดแรกของความรู้ของดวงวิญญาณคือการเป็นตัวของตัวเองของประสบการณ์

ในทำนองเดียวกันการใช้จุดของความรู้ของละคร ลูกไม่เพียงแต่พูดถึงหรือเพียงแค่ได้ยินจุดที่ว่าสิ่งใดก็ตามที่เกิดขึ้นคือละคร แต่ในขณะที่ลูกเคลื่อนไหว ลูกสัมผัสด้วยตนเองว่าเป็นนักแสดง และโดยการใช้พลังในการไตร่ตรองของลูก ลูกจะกลายเป็นตัวของประสบการณ์นั้น นี่คือพลังพิเศษของดวงวิญญาณ พลังที่ยิ่งใหญ่ที่สุดคือการเป็นตัวของตัวเองของประสบการณ์

ผู้ที่มีประสบการณ์อย่างสม่ำเสมอเคลื่อนไหวด้วยอำนาจของประสบการณ์ของพวกเขา ผู้ที่มีประสบการณ์ไม่สามารถถูกหลอกหลวง ผู้ที่มีประสบการณ์จะไม่ยอมให้ตนเองถูกรบกวนจากผู้อื่น หรือมีอารมณ์ขุ่นมัวไม่พอใจจากคำบอกเล่าใด ๆ หนึ่งคำของผู้ที่มี

ประสบการณ์นั้นมีความมากกว่าพันคำของผู้อื่น ดวงวิญญาณที่มีประสบการณ์จะอยู่อย่างเต็มไปด้วยสมบัติของประสบการณ์ของพวกเขาอย่างสม่ำเสมอ ผู้ที่มีประสบการณ์กับทุกจุดของความรู้ด้วยพลังในการไตร่ตรองจะมีพลังในการป้องกันมายาและ ป้องกันอุปสรรคอย่างสม่ำเสมอ พวกเขากลายเป็นเหมือนองคต - พวกเขาสามารถเข้าใจผู้อื่นได้ แต่พวกเขาเองไม่ถูกเข้าใจ ดังนั้นเวลานี้ลูกเข้าใจหรือไม่ว่าลูกต้องทำอะไร?

ร่างกายเกิดความเจ็บป่วยเมื่อลูกขาดวิตามินใดวิตามินหนึ่ง ในทำนองเดียวกันความอ่อนแอในดวงวิญญาณก็เนื่องมาจากการขาดวิตามินของประสบการณ์ของการไตร่ตรองทุกจุดของความรู้ มีวิตามินต่างๆ เอ, บี, ซี, และอื่น ๆ ในทำนองเดียวกันลูกดวงวิญญาณควรตระหนักว่าลูกขาดวิตามินของประสบการณ์อย่างใดอย่างหนึ่งเมื่อใด เอ คือวิตามินของอาตมา (ดวงวิญญาณ) บี คือวิตามินของ บัพ (พ่อ) ซี คือวิตามินของละคร สิ่งสร้างหรือวงจร ลูกสามารถเป็นตัวแทนของทุกวิตามินในลักษณะนี้เพราะลูกทุกคนฉลาดในสิ่งนี้ ดังนั้นตรวจสอบตนเองเพื่อดูว่าลูกขาดวิตามินไหน ตรวจสอบเพื่อดูว่าตัวลูกเองขาดประสบการณ์ในการเป็นดวงวิญญาณหรือไม่ ดูว่าลูกขาดการมีความสัมพันธ์กับพ่อหรือไม่ หรือว่าลูกขาดประสบการณ์ในความรู้ที่ลึกซึ้งของละครใหม่ หรือว่าลูกขาดประสบการณ์ในคุณสมบัติพิเศษเมื่อลูกสร้างความสัมพันธ์กับผู้อื่น หรือว่าลูกขาดประสบการณ์ในรูปของทุกพลังของลูกเต็มช่องว่างนั้นให้เต็มโดยใช้พลังในการไตร่ตรองของลูก ดวงวิญญาณไม่สามารถกลับมามีพลังโดยการเป็นเพียงแค่เป็นส่วนหนึ่งของผู้ชมหรือแม้กระทั่งเพียงแค่ให้การบรรยาย การกลายเป็นตัวของความรู้หมายถึงการกลายเป็นตัวของประสบการณ์ในความรู้ นั่น ลูกต้องเพิ่มประสบการณ์ของลูก และพื้นฐานของสิ่งนั้นคือพลังในการไตร่ตรอง ผู้ที่ไตร่ตรองจะอยู่อย่างถูกดูดซับอยู่ในการไตร่ตรองของพวกเขาโดยอัตโนมัติ เมื่อลูกมีสภาพของการอยู่อย่างดูดซับในการไตร่ตรองของลูก ลูกก็ไม่ต้องทำงานหนักเพื่อที่จะมีโยคะ แต่ลูกจะสัมผัสว่าตนเองมีการเชื่อมโยงในโยคะอย่างสม่ำเสมอ ลูกไม่ต้องใช้ความพยายามใดๆ การถูกดูดซับในสภาพนี้หมายถึงการอยู่อย่างถูกหลอมรวมอยู่ในมหาสมุทรแห่งความรัก คงอยู่อย่างหลอมรวมในมหาสมุทรในลักษณะเช่นนั้นที่ลูกจะไม่สามารถแยกห่างได้ ดังนั้นเวลานี้ลูกต้องปลดปล่อยตนเองจากการทำงานหนัก จากความลำบากตรากตรำ เมื่อลูกหยุดที่จะสนใจกับสิ่งภายนอก ลูกสามารถเป็นอิสระจากการความลำบากตรากตรำและอยู่อย่างหลอมรวมในรูปของการสำรวจตนเองของประสบการณ์อย่างสม่ำเสมอ มีมหาสมุทรของประสบการณ์ นั่นก็คือไม่ได้มีเพียงแค่หนึ่งหรือสองประสบการณ์ แต่มีประสบการณ์นับไม่ถ้วน อย่าเพ่งอาบน้ำในบ่อน้ำขนาดเล็กของประสบการณ์โดยการใช้เพียงแค่หนึ่งหรือสองประสบการณ์ ลูกเป็นลูกของมหาสมุทรและดังนั้นจึงกลับมาหลอมรวมในมหาสมุทรของประสบการณ์ ลูกไม่ได้เป็นลูกของบ่อน้ำ ดวงวิญญาณที่ถูกเรียกว่าเป็นศาสดาหรือผู้ก่อตั้งศาสนาสำหรับดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่คือบ่อน้ำ ลูกได้นำตัวลูกเองออกไปจากบ่อน้ำเหล่านั้นแล้ว ลูกได้เติมน้ำจากบ่อน้ำจำนวนมากมายาเหล่านั้นมาเพียงพอแล้ว เวลานี้ลูกได้หลอมรวมอยู่ในมหาสมุทรเดียว

ถึงดวงวิญญาณที่มีพลังอย่างสม่ำเสมอเช่นนั้น ถึงดวงวิญญาณที่หลอมรวมอยู่ในมหาสมุทรของประสบการณ์อย่างสม่ำเสมอ ถึงดวงวิญญาณที่เก็บภาพของความสมบูรณ์พร้อมของพวกเขาไว้เบื้องหน้าอย่างสม่ำเสมอและดังนั้นจึงกลายเป็นดวงวิญญาณที่มีบุคลิกภาพที่สูงส่ง ถึงดวงวิญญาณที่สูงส่งที่มีโชคอย่างสม่ำเสมอ ถึงผู้ที่สำรวจตนเองอย่างสม่ำเสมอและทำให้ผู้อื่นมีความสุข ถึงดวงวิญญาณที่เป็นนักแสดงเอกสองเท่า (ดับเบิลอีโรว์) เช่นนั้น บัปดาตา รัก ระลึกถึง และนมัสเต

บัปดาตาพบกลุ่ม:

1. ลูกพิจารณาตนเองจะเป็นเพชรพลอยที่ใกล้ชิดกับพ่ออย่างสม่ำเสมอหรือไม่? อะไรคือสิ่งบ่งบอกถึงการเป็นเพชรพลอยที่ใกล้ชิด? ความใกล้ชิดหมายถึงการตัดเทียม การมีความใกล้ชิดกับใครบางคนหมายถึงการอยู่ในความเป็นมิตรของบุคคลนั้น อะไรจะเกิดขึ้นเมื่อลูกอยู่ในความเป็นมิตรของใครบางคน? ลูกจะได้รับการแต่งแต้มสีสน้โดยมิตรผู้นั้น ผู้ที่อยู่อย่างใกล้ชิดกับพ่ออย่างสม่ำเสมอ นั่นคือผู้ที่อยู่ในความเป็นมิตรของพ่อจะได้รับการแต่งแต้มสีสน้โดยพ่อ และดังนั้นจึงกลับมาตัดเทียมกับพ่อ ลูกสัมผัสว่าตนเองใกล้ชิดนั้นคือมีความตัดเทียมหรือไม่? ขณะที่นำเอาคุณธรรมมาไว้เบื้องหน้าของลูก ตรวจสอบดูว่าคุณธรรมใดของลูกที่ตัดเทียมกับของพ่อ ขณะที่นำทุกพลังมาไว้เบื้องหน้าของลูกตรวจสอบว่าพลังใดที่ลูกได้กลับมาตัดเทียมกับพ่อ สมญาของลูกคือนายที่เต็มไปด้วยทุกคุณธรรม: นายผู้ทรงพลังอำนาจ ลูกจดจำสมญาของลูกนี้อย่างสม่ำเสมอหรือไม่? เมื่อลูกมีทุกพลัง นั่นคือเมื่อลูกมีชัยชนะแล้วลูกจะไม่วันพ่ายแพ้ ผู้ที่เป็นส่วนหนึ่งของพวงมลัยรอบคอของพ่อไม่สามารถที่จะพ่ายแพ้ได้ ดังนั้นจึงมีการตระหนักอยู่เสมอว่าลูกเป็นส่วนหนึ่งของพวงมลัยรอบคอของพ่อ เมื่อลูกทำสิ่งนี้การพ่ายแพ้ต่อมายาจะจบสิ้น ลูกจะทำให้ผู้อื่นพ่ายแพ้ แต่ตัวลูกเองจะไม่ได้รับความพ่ายแพ้ ลูกมีความซาบซึ้งเช่นนั้นหรือไม่? หนุมานลูกเรียกว่ามหาวีระ (นักรบผู้กล้าหาญ) มหาวีระทำอะไร? เขาเผาลังกา ตัวเขาเองไม่ถูกเผา แต่เขาเผาทั้งลังกาด้วยหางของเขา ดังนั้นลูกเป็นมหาวีระ ที่จะเผาลังกา

ใช้หรือไม่? มายาอาจจะมาหลอกด้วยสิทธิ์ แต่ลูกต้องลบล้างสิทธิ์ของเธอและทำให้เธอยอมจำนน หนุมนามีภาพที่วาดขึ้นมาด้วยคุณสมบัติพิเศษของความพร้อมที่จะรับใช้อย่างสม่ำเสมอ (คุกเข่าต่อพระราม) เขาพิจารณาตนเองว่าเป็นผู้รับใช้อยู่เสมอ เพียงผู้ที่เป็นผู้รับใช้อย่างสม่ำเสมอเท่านั้นที่จะสามารถลบล้างทุกสิทธิ์ของมายาได้ ผู้ที่ไม่ได้เป็นผู้รับใช้ไม่สามารถเผาอาณาจักรของมายาได้ หนุมนามีพระรามอยู่ในหัวใจของเขาอย่างสม่ำเสมอ หนุมนามันเป็นของพระรามผู้เดียวอย่างสม่ำเสมอและไม่มีใครอื่น ดังนั้นสำหรับลูกเช่นกันอย่าได้มีใครนอกจากพ่อในหัวใจของลูก อย่าปล่อยให้หัวใจของลูกแม้กระทั่งมีการตระหนักถึงร่างกายของลูก ลูกได้รับการบอกแล้วว่าแม้กระทั่งร่างกายของลูกก็ไม่ได้เป็นของลูก ในเมื่อแม้กระทั่งร่างกายของลูกไม่ได้เป็นของลูกแล้วจะมีใครเข้ามาในหัวใจของลูกได้อย่างไร?

ขณะที่อาศัยอยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก ให้พิจารณาตนเองว่าผู้ดูแลผลประโยชน์ (ทรัสต์) ไม่ใช่เป็นผู้ครองเรือน เมื่อลูกพิจารณาตนเองเป็นผู้ครองเรือน อดีตและอนาคตทั้งหมดของลูกจะเป็นภาระอยู่ในหัวใจของลูก การเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์หมายถึงการมีความเบาสบายเป็นสองเท่า (ดับเบิลโลท) เมื่อลูกมีจิตสำนึกที่เป็นดวงวิญญาณ ลูกเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์ ในขณะที่เมื่อลูกมีจิตสำนึกที่เป็นร่าง ลูกจะกลายเป็นผู้ครองเรือน การกลายเป็นผู้ครองเรือนหมายถึงการติดอยู่ในกับดักของความผูกพัน ยึดมั่นกับมายา การเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์หมายถึงการมีความเบาสบายอย่างสม่ำเสมอและโอบน้อมอย่างมีความสุข การเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์หมายถึงความถึงการจบสิ้นโยโยของมายา

คำพูดที่สูงส่งที่คัดเลือกมาจากอะแวกมูร์ลี (คำถามและคำตอบ)

คำถาม: ตามอิทธิพลที่เพิ่มขึ้นของเวลาที่ใกล้เข้ามาและการเปิดเผย รูปแบบของการงานรับใช้จะเป็นอย่างไร?

คำตอบ: ปัจจุบัน ทางวิทยาศาสตร์ ทุกสิ่งจะถูกวัดในแง่ของคุณภาพมากกว่าปริมาณ การขยายตัวจะถูกนำไปสู่สาระ ในทำนองเดียวกันกองทัพพันดาฟ นั่นคือ ดวงวิญญาณที่สูงส่งที่มีพลังของความสงบ แทนที่จะให้การบรรยายเป็นเวลาหนึ่งชั่วโมง แต่จะทำงานรับใช้ด้วยการเตือนดวงวิญญาณพวกเขาเอง และให้มิติของสิ่งซึ่งมองไม่เห็นแก่พวกเขาในหนึ่งวินาที – ด้วยตรีชติที่มีพลัง, สภาวะที่มีพลัง, ความรู้สึกของการให้คุณประโยชน์ และจิตสำนึกที่เป็นดวงวิญญาณของพวกเขา

คำถาม: อะไรคือสองสิ่งที่ลูกจะต้องให้ความสนใจในการทำงานรับใช้เช่นนั้น?

คำตอบ: ให้ความสนใจกับสองสิ่งคือ: 1) อย่าได้สูญเสียอะไร 2) ลดน้ำหนัก นั่นคือ ลดน้ำหนักของภาระที่มีอยู่ในลูกดวงวิญญาณ ซึ่งเป็นเหตุที่ทำให้ลูกไม่สามารถสัมผัสกับสภาวะที่สูงส่ง

คำถาม: งานของลูกดวงวิญญาณที่สูงส่งคืออะไร และหน้าที่ของลูกที่เป็นไปตามงานนั้นคืออะไร?

คำตอบ: มันเป็นงานของลูกดวงวิญญาณที่สูงส่งที่จะให้คุณประโยชน์แก่ทั้งโลก เพราะทุกดวงวิญญาณของโลกเป็นครอบครัวของลูกดวงวิญญาณที่สูงส่ง ยิ่งครอบครัวใหญ่โตมากเท่าไร ลูกจะต้องมีความใส่ใจที่จะลูกต้องมีความประหยัดให้มากขึ้นเท่านั้น ดังนั้นจงสร้างโครงการเงินฝากออมทรัพย์ ใช้เวลาและพลังที่จำเป็นสำหรับตัวลูกเองเท่านั้น โดยการมีเป้าหมายของการประหยัดและการออม จงให้มีการสะสมสต็อกที่จะรับใช้ทุกดวงวิญญาณ อย่าให้เป็นเช่นนั้นที่ลูกหารายได้ก็เพียงเพื่อตนเอง รับประทานแล้วเสียส่วนที่เหลือไป อย่าได้ไม่ระมัดระวังเช่นนั้น

คำถาม: ประสบการณ์อะไรที่ผู้ที่ไม่สอบผ่านด้วยเกียรตินิยมในทุกวิชาจะต้องผ่านให้ได้?

คำตอบ: หากลูกขาดแม้กระทั่งหนึ่งวิชา ลูกก็ไม่สามารถสอบผ่านด้วยเกียรตินิยม และถ้าลูกไม่สอบผ่านด้วยเกียรตินิยมลูกจะต้องผ่านประสบการณ์ของการลงโทษจากตามราช (ธรรมราช) ดังนั้นลูกต้องผ่านอย่างเต็มที่ในทุกวิชา เก็บรักษาสมบัติทั้งหมดไว้ ทำงานประมาณ นั่นคืออย่าได้สูญเสียสิ่งใด อัจชะ

พร: ขอให้ลูกเป็นโยคีง่ายตายที่มอบภาระของความอ่อนแอทั้งหมดของลูกให้กับพ่อและดังนั้นจึงก่อให้เกิดความก้าวหน้า ลูกที่มีความคิดของการเติมเต็มความรับผิดชอบที่จะทำให้งานของพ่อสำเร็จจะได้รับความร่วมมือจากพ่อตามนั้น เพียงแค่ทิ้งภาระของของเสียที่ไร้ประโยชน์ทั้งหลายให้กับพ่อ จากการเป็นของพ่อและทิ้งภาระของความรับผิดชอบให้กับพ่อ ลูกจะประสบความสำเร็จมากยิ่งขึ้น และมีความก้าวหน้าอย่างง่ายตาย อยู่อย่างเป็นอิสระจากคำถามของ “ทำไม?” และ “อะไร?” และให้พวกเขาอยู่ในสภาวะของ “จุดฟูลสตอป” โดยเฉพาะ และลูกจะเป็นโยคีที่ง่ายตายและจะเฝ้าแต่มีประสบการณ์กับความสุขที่เหนือประสาทสัมผัส

คติพจน์: เมื่อลูกมีความซื่อสัตย์ในหัวใจและในหัวใจของลูก ลูกจะกลับมามีค่าต่อความไว้วางใจของพ่อและครอบครัว